

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας Δώδεκα ήταν οι θεοί!»

Άρθρα και έρευνες

Ετυμολογία των ονομάτων των Θεών του Ολύμπου

Σύμφωνα με τον Γερμανό φιλόλογο και γλωσσολόγο George Curtius (1820-1885), η λέξη Όλυμπος προέρχεται από τη ρίζα -λαμπ- και ερμηνεύεται σαν ο ολολαμπής, ο ολόλαμπρος ή ο ολόλευκος. Έτσι, οι Ολύμπιοι θεοί είναι οι «Λαμπεροί ή Λάμποντες θεοί».

Δίας ή Ζευς: Το όνομα του Δία [ή με μια μικρή παραλλαγή του πρώτου γράμματος (Δίας - Βίας)], είναι ένα από τα κατ' εξοχήν ονόματα δύναμης, δηλαδή παραπέμπει στη δύναμη (βία) και την εξουσία του μεγάλου θεού.

Μερικοί ετυμολογούν το όνομά του σε σχέση με τη ζωή (~Ζευς), δηλαδή «ζωοδότης», λόγω του ότι είναι ο γεννήτορας των θεών και των ανθρώπων ή από το αρχαιοελληνικό ρήμα «ζεύγνυμι» (= βάζω κάτω από το ζυγό, υποτάσσω, συνδέω, ενώνω), επειδή ο Δίας, μετά την κατατρόπωση του πατέρα του, του Κρόνου, ανέλαβε να ενώσει ξανά τον κόσμο και να τον υποτάξει στη δική του κοσμική εξουσία.

Ήρα: Μερικοί θεωρούν πως το όνομα της Ήρας προέρχεται από αναγραμματισμό της λέξης «ἀήρ» = αέρας, ενώ άλλοι ισχυρίζονται πως προέρχεται ετυμολογικά από τη λέξη «έρα» που σημαίνει γη, με αναγραμματισμό της λέξης «Ρέα», που είναι μια θεότητα, η οποία ταυτίζεται με το στοιχείο της γης. Η Ήρα, γενικά είναι μια ισχυρή θεά, που εξουσιάζει κι αυτή, τη γη και τον αέρα, ως σύζυγος του κοσμοκράτορα Δία. Βρίσκεται στο μεταίχμιο ανάμεσα στον ουράνιο κόσμο και στα γήινα πράγματα. Μυστικιστικά, αντιπροσωπεύει τη δύναμη της ψυχής και την εκδήλωση της ζωής πάνω στη γη.

Σύμφωνα με άλλες εκδοχές, το όνομά της σχετίζεται με την «ώρα» = εποχή, κατάλληλη στιγμή, εξ ου και ωραίος = αυτός που βρίσκεται στην καλύτερη στιγμή του, ο ώριμος, ο όμορφος ή με τη λέξη «ήρωας» = ήρωας, επειδή η Ήρα μπορούσε να καταστήσει κάποιον ένδοξο, όπως συνέβη με τον Ηρακλή (< Ήρα + κλέος = αυτός που δοξάστηκε χάρη στο μίσος της Ήρας).

Ερμής: Το όνομα του Ερμή προέρχεται από το αρχαιοελληνικό ρήμα: εἴρω, το οποίο έχει δύο σημασίες:

α) συνδέω, ενώνω (εξ ου και «ειρήνη») = ο συνδετικός κρίκος, που ενώνει τους ανθρώπους) και

β) λέγω, ομιλώ, αναγγέλλω. Είναι προφανές πως το όνομα «Ερμής» προσιδιάζει στη δεύτερη σημασία του ρήματος, καθώς, ως γνωστόν, ήταν ο αγγελιοφόρος των θεών, αλλά και γενικότερα ο θεός του λόγου, της επικοινωνίας, της νόησης, της ομιλίας, της ευφράδειας.

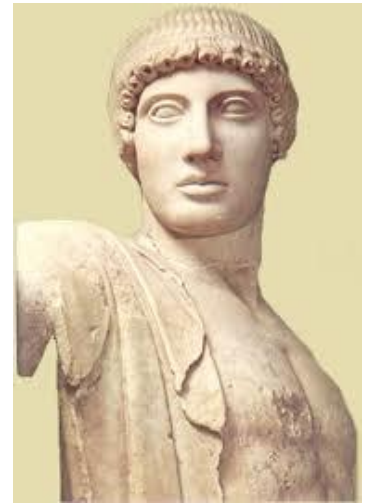
Πιθανόν η λέξη αυτή σχετίζεται με τον Ερμή Τρισμέγιστο (τρεις + magister = μάγιστρος, μάγος), τον σεληνιακό θεό των Αιγυπτίων, Θωθ, προστάτη και εμπνευστή της αστρολογίας και της αλχημείας, ο οποίος ταυτίστηκε με τον Ερμή της ελληνικής μυθολογίας. Εξάλλου, ο Ερμής ήταν ένας πολυμήχανος θεός, που κατά κάποιον τρόπο σχετιζόταν με το μυστήριο και τον αποκρυφισμό, διότι ένα από τα καθήκοντά του ήταν να μεταφέρει τις ψυχές των νεκρών, ως τον ποταμό Αχέροντα και να τις παραδίδει στον Χάροντα (ψυχοπομπός).

Απόλλωνας: Ο Απόλλωνας υπήρξε ο θεός του φωτός (γι' αυτό αποκαλείται και Φοίβος (<ρ. φάω = φωτίζω, ουσ. φάος = φως) = φωτεινός), της μουσικής και της μαντικής τέχνης. Το όνομά του προέρχεται από το στερητικό "α" και τη λέξη «πολλών», δηλαδή αυτός που δεν προορίζεται για τους πολλούς. Ίσως, να θεωρήθηκε πως λόγω των μαντικών του ικανοτήτων, τις οποίες σε λίγους ανθρώπους μετέδιδε, ήταν ο θεός «των λίγων και εκλεκτών».

Άλλες εκδοχές είναι οι εξής: το όνομα Απόλλων ίσως σχετίζεται με τη φράση «ἀπέλλαι σηκοί» = ιεροί λίθοι, κατά τον λεξικογράφο Ησύχιο, οι οποίοι ήταν σημαντικοί στη λατρεία του θεού ή με το ρήμα «πέλομαι ή πολέω-ῶ» = περιφέρομαι, κινούμαι περίξ ή με τη λέξη «άπελος» = ισχύς, δύναμη. Η δύναμη του θεού Απόλλωνα ήταν πολυεπίπεδη

και μυστηριακή. Δύναμη πνευματική και ψυχική (ο διαφωτιστής των ψυχών και των πνευμάτων, μέσω των μυστηριακών θεσφάτων και των μαντειών), αλλά και δύναμη σωματική (γοητεία, ικανότητα τόξευσης και πρόκλησης βλάβης από απόσταση: έκηβόλος Απόλλων).

Άρης: Η ετυμολογία του ονόματος του θεού Άρη, είναι η εξής: το όνομα "Άρης" προέρχεται από το αρχαιοελληνικό συνηρημένο ρήμα "αίρέω-ῶ", που σημαίνει "συλλαμβάνω, κυριεύω" ή από το "άναιρέω-ῶ", που σημαίνει "φονεύω, σκοτώνω", υποδηλώνοντας και επιβεβαιώνοντας την πολεμική και επιζήμια για τους ανθρώπους, δράση του θεού Άρη. [Άρης = πλήγμα, βλάβη, άρα (= κατάρα) για τους θνητούς].

Ποσειδώνας: Ο ενοσειχθων ή σεισίχθων (= κοσμοσειστής) Ποσειδώνας, προέρχεται ετυμολογικά από:

α) πότος ή πόντος (= θάλασσα) + δάω (= μαθαίνω, κατέχω κάτι, είμαι ειδήμων, γνωρίζω καλά), δηλαδή αυτός που γνωρίζει καλά, συνεπώς εξουσιάζει τη θάλασσα και γενικά το υγρό στοιχείο,

β) πόσις (<ρ. πίνω = πίνω) + δοῦναι (< ρ. δίδωμι = δίνω), δηλαδή αυτός που παρέχει το πόσιμο ύδωρ,

γ) εἶδη + ποιῶν, αυτός που δημιουργεί τα παράξενα πλάσματα (εἶδη) της θάλασσας, που δεν υπάρχουν στη στεριά.

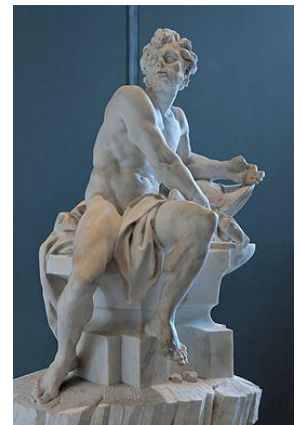
Πλούτωνας: Ο θεός του θανάτου και του Κάτω Κόσμου. Ήταν γνωστός και με το όνομα Άδης (< στερητικό α + ιδεΐν = αόρατος, αθέατος κόσμος ή στερητικό α + δέδια = ατρόμητος, «αδάμαστος»). Έτσι μάλιστα ονομαζόταν συνεκδοχικά όλο του το βασίλειο, που βρισκόταν στα σκοτεινά έγκατα της γης.

Πιθανή είναι η συσχέτιση του ονόματός του με το ρ. πλανάωμαι-ῶμαι = περιπλανιέμαι, περιφέρομαι, δεν έχω μόνιμο τόπο διαμονής, διότι ένα βασικό χαρακτηριστικό των ψυχών που φιλοξενούνται στο βασίλειό του ήταν η συνεχής περιφορά και κίνηση, χωρίς κάποιον συγκεκριμένο χώρο στάσης. Η άυλη φύση των ψυχών, δηλαδή, τους έδινε αιθέριες ιδιότητες· δεν είχαν βάρος, σώμα, υλική απόσταση για να σταθούν σε ένα σημείο, όπως και ο αέρας που συνεχώς κινείται.

Επίσης, επειδή ο Πλούτωνας έχει το βασίλειό του μέσα στη γη, θεωρείται χθόνιος θεός, ο οποίος δεδομένης και της ένωσής του με την Περσεφόνη, την κόρη της θεάς Δήμητρας, σχετίζεται με την παραγωγή των δημητριακών. Επειδή, λοιπόν, θεωρείται ανάμεσα στα άλλα και θεός της γονιμότητας και της γεωργικής αφθονίας, ονομάζεται «Πλούτων», δηλαδή ένα παράγωγο της λέξης «πλούτος», εννοώντας φυσικά τον «πλούτο» της γης, την καλή σοδειά.

Ήφαιστος: Ο θεός της φωτιάς και των τεχνών. Το όνομά του προέρχεται
α) από το ρ. φάω = φωτίζω + ἴστωρ = ο γνώστης, δηλαδή αυτός που είναι ειδήμων στη γνώση του φωτός ή της φωτιάς,
β) από το ἄπτω = ανάβω,
γ) από το Ἄφαιστος: προθετικό α + φαιστός (< ρ. φάω) = λαμπερός, φωτεινός.

Αθηνά: Η θεά της σοφίας, της φρόνησης, της υγείας και των οικιακών τεχνών. Ακόμη, είναι πολεμική θεά, με γνώμονα το δίκαιο και τη φρόνηση. Η πιο δημοφιλής ετυμολογία του ονόματός της είναι: Α-θεο-νόα ή Η-θεο-νόα, δηλαδή «η νόηση του θεού», κατά τον Πλάτωνα.

Άλλες εκδοχές:

α) nabs: από το ρ. ἄθρέω-ῶ = βλέπω, παρατηρώ, εξετάζω (εξ ου και «γλαυκώπις Ἀθήνη» (< ρ. γλεύσσω = βλέπω καθαρά) = αυτή που βλέπει καθαρά και ἄθρει και ἄθρησον = σκέψου,
β) από το στερητικό α + θήνη (~θηλή) = η αθήλαστη (διότι γεννήθηκε από το κεφάλι του Δία και όχι από τη μητέρα της, την Μήτιδα (< Μήτις = σύνεση, φρόνηση), άρα δεν θήλασε).

Άρτεμη: Η θεά της σελήνης, του κυνηγιού, των αγριμιών και των δασών. Ησ ἀρέσει το κυνήγι, οι φόρμιγγες, οι χοροί, οι εκκωφαντικοί αλαλαγμοί, τα σκιερά δάση και οι δίκαιες πόλεις.

Η ετυμολογία του ονόματός της προέρχεται από το ουσ. ἄηρ + τέμνω, δηλαδή αυτή που σκίζει τον αέρα, μάλλον λόγω της ιδιότητάς της να εξακοντίζει τα βέλη της στον αέρα εναντίον των θηραμάτων. Το δε επίθετο «ἀρτεμής» σημαίνει ἄρτιος, σώος, αβλαβής.

Αφροδίτη: Η θεά του έρωτα, του αισθησιασμού, της καλαισθησίας και της ομορφιάς.

Είναι γνωστή η ιστορία της γέννησής της· αναδύθηκε μέσα από τον αφρό, που σηκώθηκε γύρω από την αθάνατη σάρκα του ουρανού, δηλαδή γύρω από τα γεννητικά όργανα του ουρανού, που έκοψε ο γιος του, ο Κρόνος και τα πέταξε στη θάλασσα (βλ. «Θεογονία» Ησιόδου στ. 188-193). Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η ετυμολόγηση του ονόματος της θεάς από τον παράλληλο τύπο «Αβροδίτη» = αβροδίαιτη, αυτή που διάγει βίο τρυφηλό.

Δήμητρα: Η θεά της βλάστησης, της γονιμότητας και της αναπαραγωγής. Μαζί με την κόρη της την Περσεφόνη, συμβολίζει την κυκλική εκδήλωση της ύπαρξης μέσα από τη ζωή (ο κύκλος των εποχών), τον θάνατο και την αναγέννηση. Το όνομά της ετυμολογείται από το δη ή γη + μήτηρ = η Μητέρα-Γη. Το προσωνύμιο αυτό αποδιδόταν στη Δήμητρα, που ήταν η υπεύθυνη για την ανθοφορία της γης και τη δημιουργία των ζωοφόρων καρπών, που φυτρώνουν στην παντοτρόφο (ή κουροτρόφο) γη.

Εστία: Η θεά του σπιτιού και της οικογενειακής συγκέντρωσης. Η πιο σεμνή, αγνή και σεβαστή θεά, η πρεσβυτέρα όλων των θεών. Το όνομά της ετυμολογείται από τον δεύτερο τύπο του απαρεμφάτου του ρήματος ἴστημι = στέκομαι (ἔστηκέναι και ἑστάναι), ή από το ρήμα «ἔζομαι» = κάθομαι, επειδή το «γέρας» (= προνόμιο, έπαθλο) που της έδωσε ο Δίας, μετά τον όρκο της αιώνιας παρθενίας της, ήταν να στέκεται στο κέντρο της οικίας των θνητών, στην εστία, όπως ονομάστηκε, η οποία συμβολίζει την κυκλική συγκέντρωση και ένωση της οικογένειας, γύρω από το σημείο αφής της φωτιάς.

Το «ιερό πυρ» της Εστίας, το οποίο στάθηκε η αφορμή να θεωρηθεί η φωτιά και ως μέσο εξαγνισμού, έπρεπε να διατηρείται άσβηστο στον οίκο, για να προστατεύει τα μέλη του από κάθε κακό. Μία άλλη εκδοχή λέει πως το όνομα «Εστία» σχετίζεται με την «έσσία» = ουσία, διότι τιμής ένεκεν, πάντοτε λάμβανε το «πίαρ» (< λατ. optimus = άριστος), δηλαδή το εκλεκτό κομμάτι, την «ουσία» από τα σφάγια των θυσιών.

«Στα μονοπάτια της μυθολογίας Δώδεκα ήταν οι θεοί!»

Άρθρα και έρευνες

Όλυμπος: Τα μυστήρια που τυλίγουν, την κατοικία των αρχαίων θεών.

Ο Όλυμπος είναι το ψηλότερο βουνό της Ελλάδας, και το δεύτερο ψηλότερο στα Βαλκάνια με μια σειρά από ψηλές κορυφές που αυλακώνουν βαθιές χαράδρες, γύρω από τις οποίες εκτείνεται μια περιοχή ιδιαίτερης βιοποικιλότητας. Όμως ο λόγος που είναι διάσημος δεν είναι η επιβλητικότητα ή η γεωλογική του σημασία, αλλά η μυθολογία, η ιστορία και οι θρύλοι που συνοδεύουν αυτόν τον τόπο. Στην ψηλότερη κορυφή του, που ονομάζεται Μύτικας (2.918m), είναι αδύνατη η επιβίωση του ανθρώπου· έτσι σύμφωνα με τη μυθολογία οι μονοί που μπορούσαν να βρίσκονται εκεί ήταν οι θεοί.

Μυθολογία

Σύμφωνα με τη μυθολογία οι δώδεκα θεοί κατοικούσαν στα φαράγγια, «τις πτυχές του Ολύμπου» όπως τα αποκαλεί ο Όμηρος, όπου βρίσκονταν και τα παλάτια τους. Το Πάνθεον (Μύτικας), θεωρούταν το σημείο συνάντησής των θεών. Ο θρόνος του Δία (το σημερινό Στεφάνι), φιλοξενούσε αποκλειστικά τον αρχηγό των θεών, τον Δία (Ζευς). Από εκεί εξαπόλυε τους κεραυνούς του δείχνοντας έτσι τη «Θεϊκήν του μήνιν». Το δωδεκάθεο συμπληρώνουν η Ήρα, η Εστία, η Δήμητρα, ο Ποσειδώνας, η Αθηνά, ο Απόλλων, η Άρτεμις, ο Ερμής, ο Άρης, η Αφροδίτη και ο Ήφαιστος. Στις ανατολικές παρυφές του Ολύμπου, στην Πιερία, η μυθολογική παράδοση τοποθέτησε τις εννέα Μούσες, προστάτιδες των Καλών Τεχνών, θυγατέρες του Δία και της Τιτάνιδας Μνημοσύνης.

Τα Μυστήρια του Ολύμπου

Αν ψάξεις για τον Όλυμπο θα διαβάσεις αμέτρητες ιστορίες, μύθους, γεγονότα, μαρτυρίες και εικασίες που ξεπερνούν ακόμα και σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Εύκολα θα διαπιστώσεις πως οι θρύλοι καλύπτουν κάθε κορυφή και πλαγιά του. Από ιστορίες για νεραϊδότοπους, επισκέψεις ιπτάμενων δίσκων στο “μπαλκόνι” του Δία μέχρι ισχυρά ηλεκτρομαγνητικά πεδία κ.α. Αποδείξεις δεν έχουμε να παραθέσουμε μα οι μύθοι και ιστορίες πάντα γοητεύουν. Παρακάτω θα βρεις μερικές από τις πιο δημοφιλείς ιστορίες που πλανώνται γύρω από αυτό το ιερό βουνό...

Το Στεφάνι του Δία

Λέγεται ότι κατά την ανατολή του ήλιου οι σκιές που δημιουργούνται στην κόψη του βουνού στην κορυφή Στεφάνι (3η ψηλότερη κορυφή του Ολύμπου), απεικονίζουν το πρόσωπο του Δία με εμφανή τα χαρακτηριστικά του. Η τοποθεσία που φαίνεται το πρόσωπο του Δία έχει ονομαστεί “Ο θρόνος του Δία”.

Οι πυραμίδες του Ολύμπου

Σύμφωνα με την παράδοση και την εκτίμηση μελετητών οι πυραμοειδές κορυφές του Ολύμπου δεν είναι τυχαίες. Οι πυραμίδες δημιουργήθηκαν τους αρχαίους χρόνους, στις κορυφές τους βρίσκονται οι περιοχές Τούμπα, Αγ. Αντώνιος και Προφήτης Ηλίας αντίστοιχα. Ένα βασικό στοιχείο για τις πυραμίδες είναι οι αποστάσεις και οι μοίρες που σχηματίζουν οι γωνίες τους. Σύμφωνα με έρευνες την ίδια ακριβώς γωνία έχουν και τα 3 αστέρια της ζώνης του Ωρίωνα στον ουρανό (οι λεγόμενες “Τρεις Βασιλείες”). Από τα τρία αυτά αστέρια, τα δύο είναι σε ευθεία γραμμή και το τρίτο απέχει 27 μοίρες. Ενώ ακριβώς το ίδιο παρατηρείται στις πυραμίδες της Γκίζας στην Αίγυπτο. Έτσι ξεκινούν νέες ιστορίες και μύθοι, για το κατά πόσο είναι φυσικές ή τεχνητές οι πυραμίδες του Ολύμπου.

U.F.O στον Όλυμπο;

Φήμες έχουν σκορπίσει για ένα άγνωστο ιπτάμενο αντικείμενο να κάνει την εμφάνιση του στους νομούς Πιερίας και Μαγνησίας και γενικότερα στην ευρύτερη περιοχή του Ολύμπου. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες όσων το έχουν δει εμφανίζεται με τρομερή ταχύτητα από τη θάλασσα και σε δευτερόλεπτα φτάνει στην κορφή του Ολύμπου και εξαφανίζεται από πίσω του. Όπως είναι φυσικό οι ιστορίες και οι μύθοι για εξωγήινους και όντα μονοπωλούν τις συζητήσεις. Οι λογικοί υποστηρίζουν ότι πρόκειται για δοκιμές αεροσκάφους που μελλοντικά θα χρησιμοποιηθεί από το στρατό.

Η Εκκλησία του Προφήτη Ηλία

Πολλοί είναι οι κάτοικοι αλλά και οι επιστήμονες, οι οποίοι έχουν αναφέρει πως στην περιοχή που βρίσκεται η Εκκλησία του προφήτη Ηλία στον Όλυμπο, υπάρχουν πολύ ισχυρά ηλεκτρομαγνητικά πεδία. Οι μαρτυρίες πολλών παρευρισκόμενων κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της εκκλησίας, υποστηρίζουν την αίσθηση της ανατριχίλας καθώς και να σηκώνονται τα μαλλιά τους από την ισχυρή ηλεκτρική φόρτιση του χώρου.

Πόρτες του Ολύμπου (Σπήλαιο Τσακαλόπετρας)

Η περιοχή Πόρτες του Ολύμπου, αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα γεωμαγνητικά μέρη της Ελλάδας. Η σπηλιά της Τσακαλόπετρας έχει μακρά ιστορία αφού στην εποχή της τουρκοκρατίας, αποτέλεσε σημείο συγκεντρώσεων της Φιλικής Εταιρείας. Επίσης λέγεται ότι το ισχυρό γεωμαγνητικό και ηλεκτρικό πεδίο, με το οποίο είναι φορτισμένη η σπηλιά έχει κινήσει το ενδιαφέρον και επιστημόνων της NASA ώστε να κάνουν πειράματα.

Μέσα στο σπήλαιο υπάρχει ένα εκκλησάκι στο οποίο η Φιλική Εταιρεία είχε αφήσει έγγραφα-εντολές προς τους κατοίκους, τα οποία σώζονται μέχρι και σήμερα.

Οι Πιερίδες Μούσες

Ο μύθος των Πιερίδων μουσών, είναι πολύ γνωστός στους κατοίκους των χωριών γύρω από τα Πιέρια Όρη. Σε αυτήν την περιοχή θα ακούσεις αρκετές ιστορίες μυστήριων φαινομένων. Βοσκοί, εργάτες, αλλά και κάτοικοι της περιοχής, έχουν αναφέρει ότι έβλεπαν γυμνές κοπέλες να χορεύουν στο δάσος τραγουδώντας, χαρακτηρίζοντας ως Μούσες. Στην ελληνική μυθολογία οι Πιερίδες Νύμφες ήταν οι εννέα θυγατέρες του Πιέρου και της Ευίπης, και διέμεναν στην Πιερία. Επειδή τραγουδούσαν πολύ ωραία, οι Πιερίδες θέλησαν κάποτε να συναγωνισθούν τις Μούσες και

ανέβηκαν στον Ελικώνα. Οι Μούσες όμως νίκησαν στον συναγωνισμό στο τραγούδι τις Πιερίδες και για να τις τιμωρήσουν τις μεταμόρφωσαν σε κίσσες (είδος πτηνού).

Πηγές:

<http://mythagogia.blogspot.gr/>

<http://checkin.trivago.gr/>

